

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

20 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Dragomir Aliona în numele inculpatului și de către avocatul Chitoroga Ion în numele părții vătămate, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020 și sentinței Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 16 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Plujnicov Victor XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 24.01.2019 – 16.12.2019;

Instanța de apel: 26.02.2020-16.06.2020;

Instanța de recurs: 17.09.2020 –20.01.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, (sediul Călărași) din 16 decembrie 2019, Plujnicov Victor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 172 alin.(3) lit. a) Cod penal și conform acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru minori.

Cheltuielile de judecată în mărime de 4686 lei au fost trecute în contul statului.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și a fost încasat din contul lui Plujnicov Lidia în beneficiul lui Turcan Ana prejudiciul moral în mărime de 50000 (cincizeci mii) lei, în rest cerințele s-au respins.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Plujnicov Victor, în perioada mai - XXXXX, având scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă, intenționat, la domiciliul minorului XXXXX, situat în s. XXXXX, r-nul XXXXX și în alte locuri din teritoriul s. XXXXX, r-nul XXXXX, în repetate rânduri, inclusiv și la XXXXX, în timpul zilei în

subsolul casei de cultură din s. XXXXX, r-nul XXXXX, aplicând constrângerea fizică l-a dezbrăcat de pantaloni și chiloți pe minorul XXXXX, și profitând de imposibilitatea acestuia de a se apăra și a-și exprima voința, știind cu certitudine că XXXXX nu a împlinit vârsta de 14 ani, a întreținut cu ultimul rapoarte sexual în formă perversă.

Acțiunile lui Plujnicov Victor au fost încadrate în baza art.172 alin.(3) lit. a) Cod penal, adică, acțiuni violente cu caracter sexual după indicii calificativi ai satisfacerii poftelor sexuale în forme perverse, săvârșită prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința, săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Diaconov Vladimir în numele inculpatului Plujnicov Victor, prin care solicită casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Plujnicov Victor să fie achitat.

În motivarea cererii de apel a invocat că:

- conform expertizei judiciare nr. XXXXX din 15.09.2018, careva leziuni corporale vizibile în regiunea anusului la cet. XXXXX nu s-au depistat;

- conform examenului biologic, în conținutul anal prelevat de la XXXXX spermatozoizi nu s-au depistat, iar caracterul defectului minor depistat nu s-a putut stabili;

- s-a demonstrat că învinuirea adusă lui Plujnicov Victor a fost o invenție și că în acțiunile lui Plujnicov Victor nu s-a întrunit elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar careva probe pentru a constata contrariul au lipsit, respectiv s-a solicitat achitarea inculpatului Plujnicov Victor;

- consideră că toate dubiile și interpretările urma a fi tratate în favoarea inculpatului. Iar dacă totuși vina lui Plujnicov Victor va fi demonstrată pe deplin, instanța de apel este obligată să aplice prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, minorilor;

- la aplicarea pedepsei condamnatului Plujnicov Victor instanța de judecată a omis să aplice prevederile art. 79 Cod penal, conform căruia minoratul constituie o circumstanță excepțională.

3.2 Reprezentantul legal al părții vătămate, XXXXX, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și încasarea

prejudiciului material și moral, cu pronunțarea unei noi decizii prin care Plujnicov Victor să fie recunoscut de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. 3, lit. a) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, cu admiterea integrală a acțiunii civile și încasarea în beneficiul lui XXXXX prin intermediul lui XXXXX în calitate de reprezentant legal în interesele lui XXXXX din contul inculpatului Plujnicov Victor și a părinților acestuia mama Plujnicov Lidia a prejudiciului moral în sumă de 250000 (două sute cinzeci mii) lei.

În motivarea cererii de apel a invocat că:

- prin acțiunile lui Plujnicov Victor lui XXXXX i-au fost cauzate suferințe fizice și psihice enorme ce îl vor marca toată viața;

- datorită acțiunilor criminale ale lui Plujnicov Victor au fost nevoiți a suporta cheltuieli de deplasare și tratament care însă nu le pot confirma prin bonuri de plată întrucât din șocul psiho-emoțional suferit nu sau dat seama că trebuiau păstrate;

- conform materialelor cauzei penale s-a demonstrat că XXXXX avea nevoie de consiliere psihologică, a efectuat astfel de consiliere. În urma traumei minorul XXXXX adesea înțelegea denaturat faptele și conținutul discuției pe care o are mama cu el ceia ce până la săvârșirea abuzului asupra lui nu era. Din discuțiile cu medicul psiholog acesta a relatat mamei că tratamentul va fi unul îndelungat, costisitor și încă nu se știe dacă se va recupera total;

- referitor la pedeapsă, prima instanță nu a luat în calcul următoarele circumstanțe agravante: comiterea infracțiunii împotriva unui minor de 8 ani, profitând de starea de vulnerabilitate a acestuia, caracterul repetat a acțiunilor infracționale, înjosirea părții vătămate prin comiterea acțiunilor infracționale în prezența surorii XXXXX și a prietenilor copii XXXXX, XXXXX, ceia ce creează un impact negativ psiho-social și asupra acestor martori cât și asupra minorului XXXXX fiind umilit în prezența lor;

- consideră rezonabil aplicarea unei pedepse mult mai aspre în privința lui Plujnicov Victor sub formă de închisoare pe un termen de 20 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020, a fost admis parțial apelul declarat de reprezentantul legal al părții vătămate XXXXX și a avocatului acesteia, admis parțial apelul avocatului în numele inculpatului Plujnicov Victor, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și acțiunii civile ce ține de prejudiciul moral și

pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui Plujnicov Victor recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 172 alin.(3) lit. a) Cod penal, și cu aplicarea art.70 alin.(3) și art.79 Cod penal i-a fost stabilită o pedeapsă de 9 (nouă) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în centre de detenție pentru minori și tineri.

A fost admisă acțiunea civilă și s-a încasat de la reprezentantul legal al inculpatului Plujnicov Victor – Plujnicov Lidia în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate XXXXX – prejudiciul moral în mărime de 100000 (una sută mii) lei. În rest celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4.1 În motivarea soluției instanța de apel a menționat că, din cumulul probatorului administrat, este dovedită pe deplin, în afara dubiilor rezonabile, vina inculpatului Plujnicov Victor în comiterea infracțiunii de acțiuni violente cu caracter sexual după indicii calificativi ai satisfacerii poftelor sexuale în forme perverse, săvârșită prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința, săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani, s-a confirmat și prin materialele cauzei penale administrate la faza urmăririi penale și studiate în ședința de judecată.

Instanța de apel a respins argumentele părții apărării privind nevinovăția inculpatului, și a apreciat critic declarațiile inculpatului potrivit cărora pledează nevinovat, dând o apreciere declarațiilor martorilor minori XXXXX, XXXXX și XXXXX (f.d. 45-47; 53-54; 60-61), fapt ce confirmă declarațiile părții vătămate XXXXX, audiat în condițiile art.110¹ Cod de procedură penală, și care au fost audiate în cadrul ședinței de judecată, care cu certitudine confirmă vinovăția inculpatului și exclude orice dubiu în acest sens. În veridicitatea declarațiilor părții vătămate, instanța nu are temeii de a se îndoii, deși el având o vârstă fragedă a relatat (inclusiv la etapa urmăririi penale) ferm faptele cum au purces acțiunile criminale ale inculpatului Plujnicov Victor, a indicat locul și circumstanțele în care au avut loc acțiunile date într-un limbaj simplu - că l-a lovit și l-a târât în subsolul casei de cultură, unde i-a scos pantalonii și chiloții și i-a băgat "cocoșelul" în "funduleț", la fel că l-a târât sub podul de lângă casa lor și la fel a comis aceleași acțiuni față de el, de asemenea a comis asemenea acțiuni în timp ce se aflau acasă la ei,

fapte confirmate și prin declarațiile martorilor minori XXXXX, XXXXX și XXXXX audiați la fel în condiții speciale în conformitate prevederile art.110¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a constatat că prima instanță la aplicarea pedepsei pentru inculpatul Plujnicov Victor învinuit și condamnat pentru infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (3) lit. a) Codul penal nu a acordat deplină atenție prevederilor art. 70 și 79 Codul penal, stabilindu-i pedeapsa 10 (zece) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori, ori prin criteriul de individualizare a pedepsei se înțelege cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Instanța de apel a considerat că, în privința inculpatului Plujnicov Victor are temei de a interveni în sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei or, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, nu s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia ne fiindu-i aplicată o pedeapsă corectă, echitabilă, fără a fi acordată eficiență deplină prevederilor art.art.6, 7, 61, 70, 75, 79 Codul penal.

Instanța de apel a purces la operațiunea de individualizare a pedepsei penale în privința inculpatului Plujnicov Victor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(3) lit. a) Codul penal și ținând cont de faptul că inculpatul anterior nu a fost judecat, în temeiul art. 70, 79 Codul penal, acordând prioritate circumstanței excepționale prezente în speță și anume minoratul inculpatului la data comiterii infracțiunii, a aplicat inculpatului Plujnicov Victor pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 9 ani, cu ispășirea pedepsei în centre de detenție pentru minori și tineri.

Referitor la acțiunea civilă a reprezentantului părții vătămate, instanța de apel a considerat că acțiunea civilă este întemeiată și justificată în parte, ținând cont de faptul că prin infracțiunea săvârșită, inculpatul i-a cauzat părții vătămate XXXXX suferințe fizice și psihice.

Cu referire la prejudiciul moral, instanța de apel a considerat că suma de 50 000 lei în beneficiul lui XXXXX din contul lui Plujnicov Lidia, este insuficientă pentru a acoperi suferințele morale cauzate părții vătămate. Prima instanță a ignorat semnificația valorilor sociale lezate și prejudiciul cauzat și a examinat superficial capătul de cerere referitor la încasarea prejudiciului moral.

Instanța de apel a ținut cont de gravitatea cauzării suferințelor psihice și fizice a părții vătămate, de faptul că părții vătămate XXXXX i-au fost cauzate suferințe psihice care au fost condiționate de vătămările corporale, îngrijorarea pentru aceste efecte ulterioare, epuizarea emoțională, prin urmare, la acest capăt de cerere, instanța de apel a considerat oportun de a dispune încasarea de reprezentantul legal al inculpatului Plujnicov Victor - Plujnicov Lidia în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate XXXXX – prejudiciul moral în mărime de 100000 (una sută mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, ce constituie o satisfacție echitabilă în coraport cu suferințele fizice și psihice cauzate prin infracțiune, luând în considerație totodată și faptul că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, urmează a se ține cont atât de gravitatea suferințelor pricinuite, dar și de starea materială a inculpatului.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către:

5.1 Avocatul Dragomir Aliona în numele inculpatului prin care invocând temei pentru recurs *pct. 10* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Plujnicov Victor să fie achitat.

În susținerea cererii de recurs, avocatul Dragomir Aliona a menționat aceleași motive expuse de către avocatul Diaconov Vladimir în cererea sa de apel împotriva sentinței primei instanțe menționând că:

- declarațiile părții vătămate și martorilor sunt contradictorii. Divergențele sunt în declarațiile părții vătămate minore XXXXX și a martorului XXXXX, prin care primul a declarat că la bibliotecă Plujnicov Victor nu a săvârșit careva prostii, și în subsol nu a fost. Iar XXXXX a declarat că chipurile în subsol Plujnicov Victor ar fi săvârșit careva acțiuni pe care le-a văzut pe geamul stricat de la subsol, fără a intra în subsol, însă acolo este întuneric și nimic nu se vede și este imposibil de a vedea ceva pe geamul respectiv ce se întâmplă înăuntru. Consideră că declarațiile martorului XXXXX nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare. Demersul avocatului de a verifica la fața locului posibilitatea vizualizării din afară subsolului de pe fereastra stricată ce se întâmplă în interior a fost respinsă;

- din declarațiilor părții vătămate minore ar reieși că în timp ce era în casă, Plujnicov Victor ar fi scos un cui de la geam și ar fi intrat pe geam în casă, unde iarăși a făcut chipurile careva prostii. La fel și

aceste declarații părții vătămate consideră că nu pot fi puse la baza învinuirii. Demersul apărătorului de a verifica la fața locului posibilitatea pătrunderii inculpatului în odaia unde se afla chipurile victima la fel a fost respinsă. Iar, conform planșei fotografice, geamurile sunt mici și inculpatul Plujnicov Victor nu a avut posibilitate să între, iar faptul că un careva geam ar fi având cui și doar prin scoaterea cuiului e posibil de a pătrunde în casă nu poate fi probat;

- instanța nu poate pune la baza învinuirii declarațiile martorului XXXXX, care a declarat, chipurile la râpă Plujnicov i-ar fi făcut prostii lui XXXXX și a văzut acțiunile deoarece s-a urcat într-un copac mare și a luat o pătură mare-mare și s-a acoperit că cei doi nu au văzut-o. Demersul avocatului de a verifica la fața locului declarațiile a fost respins;

- conform expertizei judiciare nr. XXXXX din 15.09.2018, careva leziuni corporale vizibile în regiunea anusului la partea vătămată cet. XXXXX nu s-a depistat. Conform expertizei biologice, în conținutul anal prelevat de la XXXXX spermatozoizi nu s-a depistat, caracterul defectului minor depistat nu s-a putut stabili;

- inculpatul anterior nu a fost tras la răspunderea penală, este minor și invalid de gradul 2.

5.2 Avocatul Chitoroga Ion în numele părții vătămate prin care neinvocând un careva temei pentru recurs prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială deciziei și a sentinței, emitere unei noi decizii în partea ce ține de stabilirea pedepsei și încasarea prejudiciului material și moral, cu pronunțarea unei noi decizii prin care Plujnicov Victor să fie recunoscut de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. 3, lit. a) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, cu admiterea integrală a acțiunii civile și încasarea în beneficiul lui XXXXX prin intermediul lui XXXXX în calitate de reprezentant legal în interesele lui XXXXX din contul lui Plujnicov Victor și a părinților acestuia mama Plujnicov Lidia a prejudiciului moral în sumă de 250000 (două sute cinzeci mii) lei.

În susținerea cererii de recurs, avocatul Chitoroga Ion pe lângă aceleași temeiuri expuse în cererea sa de apel privitor la pedeapsa aplicată față de inculpat și soluția instanței de apel privitor la acțiunea civilă, considerând că:

- pedeapsa aplicată lui Plujnicov Victor este prea blândă și a solicitat pedepsirea acestuia cu o pedeapsă maximă reieșind din limitele art. 172 alin. 3) lit. b Cod penal și anume condamnarea acestuia la o

pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen maxim, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru minori, consider oportună stabilirea unei astfel de pedepse ținând cont de gravitatea faptei comise;

- prin infracțiunea comisă de către Plujnicov Victor, i-au fost cauzate părții vătămate un prejudiciu moral în sumă de 250000 lei, care este proporțional în raport cu caracterul continuu și îndelungat al suferințelor fizice și psihice;

- suferințele morale ale lui XXXXX și a familiei au fost enorme atunci când au aflat de infracțiunea comisă asupra lui XXXXX;

- suferințele psihice au fost condiționate de vătămrile corporale, de provocarea bolilor, slăbirea rezistenței fizice la boli sau de alte complicații, îngrijorarea pentru aceste efecte ulterioare, epuizarea emoțională.

- instanța de apel eronat a considerat prejudiciul moral cauzat în valoare de 50000 lei, acesta este unul foarte mic în raport cu suferințele cauzate.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursurilor declarate, pledând pentru netemeinicia recursurilor ca vădit neîntemeiate, considerând că pedeapsa stabilită de instanța de apel corespunde criteriilor prevăzute de art. 76-77 Cod de procedură penală precum și efectelor prescrise de art. 78 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită inadmisibilitatea acestora, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, or, în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7.1 Colegiul penal remarcă că din textul recursului declarat de către avocatul Dragomir Aliona, reiese că pe de o parte apărătorul face referire la temeiul de declarare a recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și anume: o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale însă, în esență critică decizia sub aspectul aprecierii probelor administrate de instanța de apel ce au fost puse la baza învinuirii lui Plujnicov Victor, considerând-o ca neîntemeiată și argumentând opinia sa cum urmau a fi apreciate probele ce îl dezvinovătesc pe inculpat.

Studiind lucrările dosarului, Colegiul penal constată că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor recercetate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungând la concluzia ca fiind dovedită pe deplin, în afara dubiilor rezonabile, vina inculpatului Plujnicov Victor în comiterea infracțiunii de acțiuni violente cu caracter sexual după indicii calificativi ai satisfacerii poftelor sexuale în forme perverse, săvârșită prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința, săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani, s-a confirmat și prin materialele cauzei penale administrate la faza urmăririi penale și studiate în ședința de judecată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate (vezi punctul 10 al deciziei). Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit de către instanța de recurs.

Cu referire la cele invocate de către avocatul Dragomir Aliona privitor la chestiunea de apreciere a probelor de către instanța de apel, formulând în aceste sens propria apreciere, instanța de recurs reține următoarele.

Procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond.

Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile

de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice menționate în rechizitoriu, potrivit căruia Plujnicov Victor a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Cu referire la alegația avocatului Dragomir Aliona că inculpatul urmează a fi achitat, Colegiul penal remarcă că sub acest aspect se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Deși în esență se invocă faptul că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel întemeiat a conchis că aceasta nu generează achitarea acestuia precum s-a solicitat în cererea de apel, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu judiciar și dovedesc cu certitudine vinovăția lui Plujnicov Victor în cele imputate.

Versiunea apărării este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, iar pe parcursul examinării cauzei în instanțele de judecată a fost stabilit cu certitudine că acțiunile lui Plujnicov Victor întrunesc elementele constitutive ale componentei de infracțiune prevăzute de art. art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește (vezi pct. 12 din decizia atacată).

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția privind vinovăția inculpatului. În cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Așadar, potrivit rechizitoriului, rezultă că, Plujnicov Victor, în perioada mai - 12 august 2018, având scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă, intenționat, la domiciliul minorului XXXXX, situat în s. XXXXX, r-nul XXXXX și în alte locuri din teritoriul s. XXXXX, r-nul XXXXX, în repetate rânduri, inclusiv și la 16 mai 2018, în timpul zilei în subsolul casei de cultură din s. XXXXX, r-nul XXXXX, aplicând constrângerea fizică l-a dezbrăcat de pantaloni și chiloți pe minorul XXXXX, și profitând de imposibilitatea acestuia de a se apăra și a-și exprima voința, știind cu certitudine că XXXXX nu a împlinit vârsta de 14 ani, a întreținut cu ultimul rapoarte sexual în formă perversă.

Acestea au fost confirmate prin declarațiile reprezentantului părții vătămate minore, XXXXX; declarațiile părții vătămate minore XXXXX fiind audiată în condițiile art.110¹ Cod de procedură penală cu participarea reprezentantului legal; declarațiile martorului minor XXXXX fiind audiată în condițiile art.110¹ Cod de procedură penală; declarațiile martorului minor XXXXX fiind audiată în condițiile art.110¹ Cod de procedură penală; declarațiile martorului minor XXXXX fiind audiat în condițiile art.110¹ Cod de procedură penală; Raportul de expertiză psihiatrică nr. XXXXX din 07.12.2018; Raportul de expertiză psihiatrică nr. XXXXX din 07.12.2018; Raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 15.09.2018; plângerea cet. XXXXX referitoare la pretinsele acțiuni ilegale ale minorului Plujnicov Victor; copia procesului penal nr. XXXXX din 26.10.2015 referitor la acțiunile ilegale ale minorului Plujnicov Victor care a abuzat sexual pe minorul XXXXX.

Astfel, toate probele au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele de fond și de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării (vezi pct. 13 din decizia atacată).

Din materialele cauzei se atestă că, instanța de apel s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, consemnând că probele administrate demonstrează prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Instanța de recurs relevă că, argumentele recurențelor invocate în recursuri, referitor la nevinovăția inculpatului și la presupusele divergențe ale declarațiilor părții vătămate minore și și a martorilor

minori, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor apărării, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Totodată, Colegiul penal reține că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, sunt corecte și corespund materialului probator.

De asemenea, referitor la alegația apărării care a invocat că inculpatul anterior nu a fost tras la răspundere penală, este minor și că este invalid de gradul 2, Colegiul penal, menționează, că instanța de apel la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Plujnicov Victor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(3) lit. a) Codul penal a ținut cont de faptul că inculpatul anterior nu a fost judecat, în temeiul art. 70, 79 Codul penal, a acordat prioritate circumstanței excepționale prezente în speță și anume minoratul inculpatului la data comiterii infracțiunii, și a aplicat inculpatului Plujnicov Victor pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 9 ani, cu ispășirea pedepsei în centre de detenție pentru minori și tineri.

În virtutea considerentelor expuse anterior, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel, în privința inculpatului Plujnicov Victor nefiind identificată de instanța de recurs ordinar prezența erorilor judiciare invocate în recurs, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate în recursul ordinar declarat de către avocatul Dragomir Aliona în numele inculpatului.

7.2 Cu referire la argumentele invocate în recursul declarat avocatul Chitoroga Ion în numele părții vătămate în partea soluționării acțiunii civile, Colegiul penal apreciază că solicitările recurentului și motivele invocate în susținerea acestora se axează asupra unor convingeri personale ale recurentei și nicidecum pe fapte concrete ce ar demonstra necesitatea și

posibilitatea reală a inculpatului de a oferi integral prejudiciul moral solicitat.

În textul cererii de recurs cu referire la acțiunea civilă se invocă faptul, că instanța de apel eronat a considerat prejudiciul moral cauzat în valoare de 50000 lei echitabil suferințelor cauzate, considerându-l prea mic. Colegiul penal constată că apărătorul face referire la cuantumul prejudiciului moral încasat de prima instanță și nu cel încasat de instanța de apel.

Sub respectivul aspect, Colegiul penal consideră că instanța de apel a motivat complet soluția de admitere parțială a acțiunii civile ținând cont și de faptul a că fost admis apelul declarat de reprezentantul părții vătămate XXXXX, fiind majorată mărimea compensației în raport cu cea stabilită prin sentință, prin urmare Colegiul penal apreciază că decizia instanței de apel este legală și întemeiată în ce privește latura civilă, inclusiv judecarea și admiterea acțiunii civile, iar recursul constituie o reproducere a motivelor din cererea de apel, cu aceleași alegații, asupra cărora instanța de apel sa expus argumentat și complet.

Or, instanța de apel la soluționarea acțiunii civile a ținut cont în deplină măsură de gravitatea cauzării suferințelor psihice și fizice a părții vătămate, de faptul că părții vătămate XXXXX i-au fost cauzate suferințe psihice care au fost condiționate de vătămarile corporale, îngrijorarea pentru aceste efecte ulterioare, epuizarea emoțională, prin urmare, just a considerat oportun de a dispune încasarea prejudiciul moral în mărime de 100 000 (una sută mii) lei, cauzat prin infracțiune, ce în opinia Colegiului penal constituie o satisfacție echitabilă în coraport cu suferințele fizice și psihice cauzate prin infracțiune, precum și ținând cont și de starea materială a inculpatului.

Colegiul penal reține că în conformitate cu art. 219 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală.

În același context, potrivit art. 221 alin. (2) Cod de procedură penală acțiunea civilă se înaintează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

Colegiul penal lărgit menționează vinovăția lui Plujnicov Victor în comiterea faptei prejudiciabile a fost demonstrată în afara oricăror dubii, fiind demonstrată fapta prejudiciabilă, existența prejudiciului cauzat și legătura causală dintre fapta ilicită, iar răspunderea civilă are ca scop repararea prejudiciului moral cauzat și care trebuie să fie proporțional și echitabil faptei comise, dar care să nu cauzeze depășirea în mod vădit a posibilităților reale a inculpatului reieșind din personalitatea acestuia, genul de activitate, persoane aflate la întreținere, compensarea prejudiciului cauzat transformându-se în pedeapsă.

Astfel, Colegiul penal lărgit consideră că mărimea compensației cu titluri de prejudiciu moral stabilit de instanța de apel este echitabil, în raport cu cele comise, cu suferințele părții vătămate în legătură cu infracțiunea comisă, ce nu vine în contradicție cu prevederile art. 41 din Convenția Europeană pentru drepturile Omului, din care rezultă că suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temeii, sumele admise fiind obiective și proporționale faptei comise.

Potrivit art. 1423 Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Prejudiciul moral se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerare argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se pretențiile excesive și vădit exagerate.

Complementar, potrivit jurisprudenței CtEDO, o satisfacție echitabilă în sine poate constitui și simpla recunoaștere a încălcării (cauza Nikolova vs Bulgaria din 25.03.1999). Recunoașterea încălcării se consideră a constitui o satisfacție echitabilă în situația în care, aceasta este suficientă pentru a aplana suferințele morale ale victimei. Doar în

cazul în care Curtea constată că încălcarea este atât de gravă, încât printr-o simplă recunoaștere situația morală a victimei nu se va revendica, aceasta oferă o reparație echitabilă în formă bănească.

Totodată se reține că, la stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral se are în vedere o serie de criterii: consecințele negative suferite de cei în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială, având în vedere că, prin aceste despăgubiri cu rol compensatoriu, se urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit și, nu îmbogățirea fără justă cauză.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază argumentele invocate în recursul ordinar declarat ca nefondate, deoarece nu sunt incidente în speță cazurile de casare la care a făcut referire autorul, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs ordinar, în sensul casării deciziei contestate și astfel se impune concluzia privind respingerea, ca inadmisibilă, a recursului ordinar declarat de către avocatul Chitoroga Ion în numele părții vătămate, cu menținerea deciziei atacate, ca fiind legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată iar concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste, or, criticile recurenților nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Dragomir Aliona în numele inculpatului și de către avocatul Chitoroga Ion în numele părții vătămate, împotriva deciziei Colegiului penal al

Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Plujnicov Victor XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 05 martie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda